

Rosi var trött på att känna sig utanför.

Rosis bön

Lucy Stevenson Ewell

(Baserat på en sann berättelse)

Rosi lät ryggsäcken falla till golvet. Hon var precis klar med andra dagen i sin nya klass. Och det hade inte varit en bra dag.

"Vad är det?" frågade mamma.

Rosi damp ner på soffan. "Några barn i min klass sa elaka saker till mig", sa hon. "Om min bruna hud."

Det var inte så många i skolan som hade samma hudfärg som Rosi, så det kändes inte som hon hörde dit. Men det kändes hundra gånger värre för att de hade retat henne.

Mamma såg orolig ut. "Vad tråkigt", sa hon. Hon gav Rosi en kram. "Jag ska prata med din lärare om det."

Men nästa dag i skolan blev Rosi retad igen. En pojke i hennes klass var elak mot henne hela dagen.

Rosi blev ledsen. Men hon blev också arg. Ibland när han var oförsämnd mot henne, grälade hon tillbaka. Men det fick henne inte att må bättre.

En dag när Rosi kom hem från skolan sprang hon direkt till sitt

rum. Hon var trött på att bli retad. Hon var trött på att känna sig utanför. Hon tryckte ner ansiktet i kudden och grät.

Vad ska jag göra? tänkte hon. Hon ville inte känna så här resten av skolåret.

Rosi torkade ögonen. Sedan tittade hon upp på den lilla statyn av Jesus som stod på hennes bokhylla. Mamma hade gett den till Rosi för att hjälpa henne att minnas Jesus.

Jag kanske borde be, tänkte hon. Hon gick ner på knä och lade armarna i kors.

"Käre himmelske Fader, det gör verkligen ont inuti. Mina klasskamrater är elaka mot mig på grund av min bruna hud, och det känns hemskt. Snälla, hjälp mig."

Det kändes bra för henne att berätta om sina känslor för vår himmelske Fader. Hon visste att han lyssnade. Hon kände sig varm och älskad, som om en mjuk filt sveptes runt henne. Hon kände att hennes hudfärg var vacker. Hon var ett Guds barn och han älskade henne.

När Rosi var klar med bönen fick hon en idé. Kanske fanns det mer hon kunde göra som kunde hjälpa henne i skolan.

Veckan därpå pratade Rosi och hennes mamma med de som hade ansvar för skolan om vad som hände i klassrummet. Rosi tittade efter andra barn i skolan som mobbades och blev vän med dem. Hon försökte att inte bry sig om pojken som retade henne. Och i kyrkan på söndagen bar hon sitt vittnesbörd om att vår himmelske Fader älskar *alla*.

Saker och ting blev inte bättre i skolan med en gång. Men när det var svårt tänkte Rosi på hur det kändes när hon bad. Hon var ett Guds barn och hon var älskad. Och eftersom hon visste det kunde hon göra vad som helst. ●

ILLUSTRATIONER: SHAWNIA J. C. TENNEY

ROSIS TIPS FÖR ATT UTROTA RASISM

RASISM är när människor behandlas orättvist på grund av deras hudfärg eller bakgrund. Det här kan du göra:

- Kom ihåg att du är ett Guds barn.
- Behandla alla med kärlek, vänlighet och respekt. Kom ihåg att de är Guds barn också.
- Om du blir mobbad eller om du ser att någon blir mobbad, prata med en vuxen. Stå upp för dig själv, men reagera inte med samma ovänlighet som den andra personen visade dig.
- Berätta om dina upplevelser för andra. Hjälp dem veta att de inte är ensamma.
- Stå upp för andra som behandlas orättvist. Var deras vän.